vertago Z 📆. Speco de hundo kun mallongaj kruroj (= melhundo).

*Vertebro. Ĉiu osto de la spino. ~a.
1 De ~o: ~a kolono (~aro). 2 Havanta
~ojn: ~a beslo. ~aro. Spino: (1) la ĉefa
el tiuj entreprenoj, la ~aro de la afero,
estis la Bagdad'a fervojo; liuj ideoj iĝis
la ~aro de nia movado. ~ulo. ~a besto
(de fiŝoj ĝis birdoj).

vertico ^Z A. Punkto, kie renkontiĝas du duonrektoj.

*Vertikala. Perpendikulara al la ebeno de la horizonto: ~a murego Z. ~o. 1 lmaga plilongigita terradio en unu loko. 2 Snuro, ĉe kies ekstremo pendas peza objekto, uzata por vertikaligi liniojn; rektoŝnuro Z: mi etendos super Jeruzalem la mezurŝnuron k la ~on Z.

*Veruko. Malgranda elkreskaĵo de la haŭto.

Vervo. 1 Fervore vigla k flama inspiro ĉe poezia, literatura aŭ belarta verkado: sen~a libro; ~ege polemiki. 2 Spirita fervoro, fantazia vigleco, spirita svingiĝa ekflugo ĉe ia ajn parolado aŭ agado: ŝerci, gesti kun ~o; plena je energio k ~o li triumfis super ĉiuj malhelpoj; la vivo alprenis novan k pli ~an perspektivon; ~e marŝi.

- *Vespo. Insekto el fam. himenopteroj, havanta pikilon, simila al abelo, sed ne produktanta mielon (vespa).
- *Vespero. Lasta parto de la tago: antaŭ ~o ne estu fiera Z; atingi la ~on (proksimiĝantan finon) de sia vivo Z; laŭdu lagon nur ~e Z (Kp tro frue); malenas, ~as, k tago malaperas Z.
- *Vesperto. Flugilhava mamulo; fluganta muso (vespertitio).

vespro(1) (K). Vespera diservo, konsistanta el psalmoj k himnoj.

*Vestl (tr). 1 Kovri per ŝtofoj aŭ peltoj pli malpli alĝustigitaj al la korpo por ŝirmi kontraŭ malvarmo aŭ kaŝi nudecon: simple, sed pure ~ila; belaj sklavinoj ~ilaj en (per) silko k oro 2; ~i liujn, kiuj eslas nudaj. 2 (f) Kovri: la printempo verde ~is la leron B; arbaro ~as la monton; la kumpoj ~igas per greno 2; senombraj insuletoj ~ilaj de bela verdaĵo; ladoj el bronzo ~as lu murojn; (f) ili

~iĝu per honto k malhonoro 2 (Kp zoni); plej pura slilo, ~anta viglan k profundan penson. Kp TEGI, MASKI, ŝirmi. ~o. Ĉio, per kio oni kovras la korpon : surmeli, demeli ~on; valoras ne lu ~o (ekstera ŝajno) valoras la enesto Z; ~o homon prezentas Z (Vd MONARO); (f): la arbaro montris sian multkoloran ~on Z; Z rigardis la diversajn religiojn kvazaŭ malsamajn ~ojn de unu sama vero. Kp Kostumo. ~elo. Loko, kie oni konservas aŭ lasas la ~ojn: ~ejo de teatro. All~l (tr). ~i iun per ~o diferenca je tiu de ties sekso aŭ pozicio. Sen~lgi, mal~l (tr). Demeti ies ~ojn. Sub~o. Nemontrata ~o, kiun oni portas sub la videblaj : delikalaj sub~oj de virino. Super~o, sur~o. Larĝa ~o, kiun oni portas sur la aliaj, por ilin ŝirmi.

vestalo. 1 Ĉe antikvaj Romanoj, pastrino de Vesta, devigata al virgeco k al konstanta subtenado de la sankta fajro. 2 (i) Tre ĉasta virino.

* Vestiblo. Enira parto de domo, konstruo kc, tra kiu oni atingas la ĉambrojn. Kp antaŭĉambro.

*Vesto. Schmanika vira brustvesto, portata sub jako.

* Vetl (x). 1 Interkonsenti pri monsumo aŭ valoraĵo, ĝenerale ambaŭflanke egala, kiun la malpravanto devos pagi al la pravanto : la reĝo ~is kun li je ses berberaj ĉevaloj, ke Laerto en dekdu renkontiĝoj ne venkos pli ot tri fojojn Z ; ~i dek frankojn kontraŭ unu B. 2 Riski sumon en ludo por tia aŭ tia ludanto, en konkurado por tia aŭ tia, ĉevalo. ~0. 1 Ago ~i : gajni Z, perdi Z ~on; ĉe liu neegala ~o mi venkos Z. 2 Monsumo aŭ valoraĵo ~ita. ~e. 1 Farante ~on : ~e ludi sian lulan riĉaĵon; ~batali, ~kuri (batali, kuri pro ~o, kiu venkos). 2 Kvazaŭ farantc ~on: la hundoj ~e provis alingi la kolbason; ire mullekosta estas la ~armado.

*Vetero. Stato de la atmosfero: aprila ~o, trompa aero Z; en trankvila ~o ĉiu remas sen danĝero Z; bela, frosla, kola, malbona ~o Z.

Veterano. 1 Longe servinta soldato. Vd manon. 2 Longe servinta oficisto. Kp spentulo, ekzencito, emerita.

Veterinaro. Bestkuracisto.